

Sygn. akt VPa 65/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Andrzej Marek (spr.)

Sędziowie: SSO Jacek Wilga

SSR del. Halina Michalkiewicz - Zawada

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko (...) S.A. Oddział (...) w P.

o ustalenie wypadku przy pracy

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lubinie

z dnia 19 lutego 2014 roku

sygn. akt IV P 72/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 19 lutego 2014r. ustalił, że zdarzenie z dnia 03.11.2012 r. jakiemu uległ powód P. R. świadcząc pracę u strony pozwanej w (...) S.A. Oddział (...) w P. jest wypadkiem przy pracy. Powyższe rozstrzygnięcie Sąd wydał między innymi w oparciu o opinię (główną i uzupełniającą) biegłego sądowego specjalisty chirurgii, w której biegły bezspornie stwierdził, iż powód doznał urazu w postaci uszkodzenia tkanek miękkich stawu i/ lub okołostawowych. W ocenie biegłego wynika to wprost z opisu badania specjalisty chirurga, który w opisie choroby z dnia 09 listopada 2012 r. stwierdził utrzymujący się obrzęk i bolesność w okolicy nadgarstka, które to objawy są typowymi skutkami urazu stawu - nawet niewielkiego naderwania w obrębie struktur.

Pozwana spółka wniosła apelację od powyższego wyroku zarzucając naruszenie:

- prawa materialnego tj. art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 167, póź. 1322 z późn. zm. –tzw. ustawa wypadkowa) poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu zdarzenia z dnia 3 listopada 2012 r. za wypadek przy pracy, podczas

gdy zdarzenie to nie spełnia definicji wypadku przy pracy, gdyż nie spowodowało ono u powoda urazu w rozumieniu przepisów ustawy wypadkowej,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zdarzenie z dnia 3 listopada 2012 r. spowodowało u powoda uraz w rozumieniu przepisów ustawy wypadkowej, podczas gdy nie wynika to z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności ani zdjęcie Rtg nadgarstka prawego powoda ani badanie USG ręki i nadgarstka prawego powoda nie wykazały zmian urazowych,

- naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 i 2 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego błędnej oceny polegające na: oddaleniu wniosku dowodowego pozwanego w przedmiocie dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego lub dowodu z opinii biegłych (...) Ośrodka Medycyny Pracy, która to opinia rozstrzygnęłaby ostatecznie wątpliwości, czy u powoda wystąpił uraz warunkujący uznanie zdarzenia z dnia 3 listopada 2012 r. za wypadek przy pracy; pominięciu dowodów w postaci wyników badań przeprowadzonych u powoda tj. zdjęcie Rtg nadgarstka prawego oraz badanie USG, które nie wykazały u powoda żadnych zmian urazowych nadgarstka i tkanek okołostawowych i uznaniu wbrew tym dowodom, że u powoda wystąpił uraz,

- naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego błędnej, dowolnej oceny polegające na wyciągnięciu przez Sąd I instancji wniosków, które nie wynikają ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i pozostają z nim w całkowitej

sprzeczności tj.:

1. uznaniu, że zdarzenie z dnia 3 listopada 2012 r. spowodowało u powoda uraz w rozumieniu ustawy wypadkowej, podczas gdy nie wynika to z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności zdjęcie Rtg nadgarstka prawego oraz badanie USG nie wykazały u powoda żadnych zmian pourazowych nadgarstka i tkanek okołostawowych,

2. uznaniu zdarzenia z dnia 3 listopada 2012 r. za wypadek przy pracy w oparciu o nierzetelną, zawierającą luki i niespójną opinię biegłego sądowego lek. A. S. z dnia 2 sierpnia 2013 r., który stwierdził wystąpienie u powoda urazu jedynie na podstawie wywiadu lekarskiego, choć przeprowadzone badania powoda, tj. zdjęcie Rtg i badanie USG wykluczyły wystąpienie u powoda urazu (nie wykazały u powoda żadnych zmian pourazowych nadgarstka i tkanek okołostawowych)

3. nie uwzględnieniu zastrzeżeń pozwanego do opinii biegłego zawartych w piśmie procesowym pozwanego z dnia 3 września 2013 r. popartych opinią lekarza specjalisty medycyny pracy i niedopuszczeniu wnioskowanego przez pozwanego dowodu z opinii innego biegłego lub dowodu z opinii biegłych (...) Ośrodka Medycyny Pracy, która to opinia rozstrzygnęłaby ostatecznie wątpliwości, czy u powoda wystąpił uraz warunkujący uznanie zdarzenia z dnia 3 listopada 2012 r. za wypadek przy pracy,

-naruszenie prawa procesowego tj. art. 227 kpc w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. i 286 kpc poprzez oddalenie wniosku dowodowego pozwanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego lub dowodu z opinii biegłych (...) Ośrodka Medycyny Pracy na okoliczność, czy u powoda wystąpił uraz warunkujący uznanie zdarzenia z dnia 3 listopada 2012 r. za wypadek przy pracy.

Wskazując na powyższe, pozwana wniosła o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez oddalenie powództwa w całości oraz dodatkowo - na podstawie art. 380 kpc w zw. z art. 240 § 1 kpc, - o uczynienie przedmiotem rozpoznania przez Sąd II instancji postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 19 lutego 2014 r. w przedmiocie oddalenia wniosku dowodowego pozwanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego lub dowodu z opinii biegłych (...) Ośrodka Medycyny Pracy na okoliczność, czy u powoda wystąpił uraz warunkujący uznanie zdarzenia z dnia 3 listopada 2012 r. za wypadek przy pracy zawartego w piśmie procesowym pozwanego z dnia 2 stycznia 2014 r. i jego uchylenie oraz dopuszczenie i przeprowadzenie tego dowodu przez Sąd II instancji. Pozwany wskazał, iż w trybie

art. 162 kpc złożył zastrzeżenia do protokołu na rozprawie w dniu 19 lutego 2014 r., ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu I instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji w całości;

Sąd Okręgowy uznając ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy za prawidłowe i przyjmując je za własne, zważył co następuje:

Apelacja nie była zasadna.

Kwestią sporną była ocena, czy zdarzenie jakim uległ powód w dniu 08 marca 2013 r. może zostać uznane za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W szczególności chodziło o ustalenie jednej z przesłanek uznania zdarzenia za wypadek przy pracy, a mianowicie czy zdarzenie spowodowało uraz w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Zarzuty pozwanego w apelacji w zasadzie sprowadzają się do powtórzenia zastrzeżeń do opinii głównej i uzupełniającej sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii. W ocenie pozwanego jako uraz można zakwalifikować tylko takie uszkodzenia tkanek i narządów, które są uwidocznione metodami obrazowymi, a nie mikrouszkodzenia na poziomie komórkowym. Ustawa wypadkowa definiuje uraz jako uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego.

Słowo "uszkodzenie" w definicji urazu nie ma jednego znaczenia (desygnatu) w języku polskim, nawet gdy odnosi się do tkanki lub narządu ciała. Uszkodzenie to również nadwyręzenie lub naruszenie tkanki. Wykładnia gramatyczna (literalna) pojęcia "uraz" nie pozwala na zawężenie znaczenia słowa "uszkodzenie" tylko do fizycznego (anatomicznego) zniszczenia tkanki ciała. Uraz nie powinien być redukowany tylko do zmian anatomicznych, co może sugerować słowo "uszkodzenie" (tkanki lub narządu), gdyż nie są wykluczone zaburzenia lub zmiany czynnościowe u pracownika spowodowane wypadkiem przy pracy, które nie będą polegały na zmianach anatomicznych (np. psychiczne). Urazu nie warunkuje zatem stopień uszkodzenia ciała (vide uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2011 r., II PK 311/10, LEX nr 1002395).

Wobec powyższego nie ma podstaw – jak tego chce skarżąca - do zawężania pojęcia urazu tylko do fizycznego (anatomicznego) uszkodzenia tkanek z rozróżnieniem na stopnie tego naruszenia. Nie czyni tego ustawa wypadkowa.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę Sądu Rejonowego (opartą o wnioski z opinii biegłego sądowego A. S.), iż powód w wyniku zdarzenia z dnia 03 listopada 2012 r. doznał skręcenia nadgarstka prawego, który jest urazem w sensie medycznym. Obrzęk okołostawowy jest typowym skutkiem urazu stawu – nawet niewielkiego naderwania w obrębie struktur. Wystąpienie objawów w postaci obrzęku i bólu w okolicy nadgarstka i potwierdzające te objawy urazu: opis badania specjalisty-chirurga, rozpoznanie i późniejsze postępowanie jest potwierdzeniem, że doszło do uszkodzenia tkanek miękkich stawu i/lub okołostawowych w rozumieniu przepisów art. 2 pkt 13 oraz art. 3 ustawy wypadkowej. Biegły w opinii uzupełniającej wskazał, iż przytoczony przez stronę pozwaną podział na stopnie skręcenia w istocie dotyczy w całości urazu jakim jest skręcenie a strona pozwana sama dokonuje interpretacji od jakiego poziomu „uraz” ma być traktowany jako uraz. Biegły wypowiedział się także co do wyniku badania Rtg i Usg wskazując, iż badanie rtg wykluczyło uszkodzenie struktur kostnych. Natomiast USG stawu wykonane 5 tygodni po urazie ma znaczenie dla stwierdzenia czy uraz skutkował trwałymi lub długotrwałymi zmianami. W przypadku niewielkich uszkodzeń kiedy nie doszło do uszkodzenia struktur po 5 tygodniach USG nie wykaże żadnych zmian i nie może być dowodem na wykluczenie wystąpienia u powoda urazu.

Mając na uwadze przytoczone powyżej argumenty Sąd uznał zarzuty apelacji pozwanego dotyczące naruszenia prawa materialnego tj. art. 3 § 1 ustawy wypadkowej za nieuzasadnione.

Odnosnie zarzutów strony pozwanej naruszenia przepisów postępowania należy wskazać, iż aby strona mogła skutecznie powoływać się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania nie jest wystarczające z godnie z art. 162 k.p.c. zwrócenie się do Sądu o zaprotokolowanie, że strona zgłasza i wnosi o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Zastrzeżenie będzie skuteczne, jeżeli strona wskaże w sposób wyczerpujący przepisy, które Sąd, jej zdaniem, naruszył (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2013 r., V CSK 544/12, LEX nr 1438426; wyrok SN z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 237/06, Biul. SN 2006, nr 11, poz. 17). Zastrzeżenia złożone do protokołu rozprawy w dniu 19 lutego 2014 r., w związku z oddaleniem przez Sąd Rejonowy w Lubinie wniosku dowodowego pozwanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego lub dowodu z opinii biegłych (...) Ośrodka Medycyny Pracy, nie wskazują przepisów postępowania, które zostały naruszone. Zatem zastrzeżenia pozwanego zapisane do protokołu rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r. nie były skuteczne i tym samym pozwany utracił prawo powołania się w apelacji na naruszenie przepisów procesowych, w tym, w szczególności naruszenie art. 233 § 1 i 2 , art. 227 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 i 286 k.p.c. Tym samym wniosek pozwanego o uczynienie przedmiotem rozpoznania przez Sąd II instancji postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 19 lutego 2014 r. w przedmiocie oddalenia wniosku dowodowego pozwanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego lub dowodu z opinii biegłych Dolnośląskiego Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację jako bezzasadną.